มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

THAI COMMUNITY PRODUCT STANDARD

มผช.๓๗๙/๒๕๕๙

เบาะนั่ง

SEAT CUSHIONS

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

กระทรวงอุตสาหกรรม

ICS 97.140 ISBN 978-616-346-395-1

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน
เบาะนั่ง

มผช.๓๗๙/๒๕๕๙

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
กระทรวงอุตสาหกรรม ถนนพระรามที่ ๖ กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐
โทรศัพท์ ๐-๒๒๐๒-๓๓๓๔-๕

ประกาศสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
ฉบับที่ ๒๑๐๑ (พ.ศ. ๒๕๕๙)
เรื่อง ยกเลิกและกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน
เบาะนั่ง

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เบาะนั่ง มาตรฐานเลขที่ มผช.๓๗๙/๒๕๔๗ และคณะอนุกรรมการพิจารณามาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน คณะที่ ๒ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๒๕-๒/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ ให้ยกเลิกมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เบาะนั่ง มาตรฐานเลขที่ มผช.๓๗๙/๒๕๔๗ และกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เบาะนั่ง ขึ้นใหม่

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจึงออกประกาศยกเลิกประกาศสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ฉบับที่ ๓๙๐ (พ.ศ. ๒๕๔๗) ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๗ และออกประกาศกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เบาะนั่ง มาตรฐานเลขที่ มผช.๓๗๙/๒๕๕๙ ขึ้นใหม่ ดังมีรายละเอียดต่อท้ายประกาศนี้

ทั้งนี้ ให้มีผลบังคับใช้นับแต่วันที่ประกาศ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

ธวัช ผลความดี
เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน
เบาะนั่ง

๑. ขอบข่าย

๑.๑ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้ครอบคลุมเบาะนั่งที่ทำจากผ้าทอใยธรรมชาติ ผ้าทอใยประดิษฐ์ และผ้าทอใยผสม ทั้งที่ทอด้วยมือและทอด้วยเครื่องจักร ประเภททำจากผ้าทอทั้งผืนและประเภททำจากเศษผ้าทอ โดยใช้ไส้ใยนุ่น ใยไหม ใยสังเคราะห์ และฟองน้ำพอลิยูรีเทนหรือยางฟองน้ำลาเทกซ์

๒. บทนิยาม

ความหมายของคำที่ใช้ในมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้ มีดังต่อไปนี้

๒.๑ เบาะนั่ง หมายถึง ผลิตภัณฑ์สำหรับใช้รองนั่ง ซึ่งได้จากการนำผ้าทอทั้งผืนหรือเศษผ้าทอที่เย็บต่อกันเป็นผืนผ้า มาออกแบบ ตัดเย็บให้เป็นเบาะนั่งรูปทรงต่าง ๆ เช่น สี่เหลี่ยมจัตุรัส สี่เหลี่ยมผืนผ้า ทรงกลม โดยภายในบรรจุไส้เบาะนั่งที่ทำจากใยฝ้าย ใยไหม หรือใยสังเคราะห์ เช่น พอลิเอสเตอร์ หรือไส้ฟองน้ำพอลิยูรีเทน หรือไส้ยางฟองน้ำลาเทกซ์ ที่มีรูปทรงและขนาดตามต้องการ และไส้เบาะนั่งอาจบรรจุหรือหุ้มปิดด้วยผ้าทอหรือผ้าดิบก่อน อาจเย็บตรึงผ้าเป็นช่วง ๆ เพื่อทำให้มีลักษณะเป็นลอน กรณีเบาะนั่งที่ผ้าหุ้มชั้นนอกสามารถถอดซักได้ จะเย็บริม ๓ ด้าน ด้านที่เหลือติดซิป กระดุม สายผูก หรือเย็บแบบมีลิ้น

๒.๒ ผ้าทอ (woven fabric) หมายถึง ผ้าที่ได้จากเส้นด้าย ๒ ชุด คือ เส้นด้ายยืนและเส้นด้ายพุ่งทอขัดสานกันตามลวดลายที่ต้องการ เช่น ผ้าทอลายขัด ผ้าทอลายสอง

๒.๓ เส้นใยธรรมชาติ (natural fibres) หมายถึง เส้นใยที่มาจากพืช เช่น ฝ้าย ลินิน ป่าน กัญชง และเส้นใยที่มาจากสัตว์ เช่น ขนสัตว์ ไหม

๒.๔ เส้นไหมแท้ หมายถึง เส้นใยโปรตีนที่ได้จากตัวหนอนไหม

๒.๕ เส้นใยประดิษฐ์ (man-made fibres) หมายถึง เส้นใยสังเคราะห์ เช่น พอลิเอสเตอร์ ไนลอน อะคริลิก และเส้นใยกึ่งสังเคราะห์ (regenerated fibres) เช่น แอซีเทต เรยอน

๒.๖ เส้นใยผสม หมายถึง เส้นใยธรรมชาติผสมกับเส้นใยธรรมชาติ เส้นใยธรรมชาติผสมกับเส้นใยประดิษฐ์ หรือเส้นใยประดิษฐ์ผสมกับเส้นใยประดิษฐ์ เช่น ฝ้ายผสมกับไหม ฝ้ายผสมพอลิเอสเตอร์ เรยอนผสมพอลิเอสเตอร์

๒.๗ ฟองน้ำพอลิยูรีเทน (flexible polyurethane foam) หมายถึง วัสดุที่มีลักษณะเป็นรูพรุน ยืดหยุ่นได้ ทำจากสารประกอบหลักพอลิไฮดรอกซีและพอลิไอโอไซยาเนต

๒.๘ ยางฟองน้ำลาเทกซ์ (latex foam rubber) หมายถึง วัสดุที่มีลักษณะเป็นรูพรุน ยืดหยุ่นได้ ทำจากน้ำยางธรรมชาติ น้ำยางสังเคราะห์ หรือน้ำยางธรรมชาติผสมน้ำยางสังเคราะห์

๓. ประเภท

๓.๑ เบาะนั่ง แบ่งตามผ้าทอที่ใช้ทำออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๓.๑.๑ ประเภททำจากผ้าทอทั้งผืน

๓.๑.๒ ประเภททำจากเศษผ้าทอ

๔. คุณลักษณะที่ต้องการ

๔.๑ ลักษณะทั่วไป

๔.๑.๑ ประเภททำจากผ้าทอทั้งผืน ต้องสะอาด เรียบร้อย มีความหนาที่เหมาะสม และสม่ำเสมอกันตลอดทั้งผืน และต้องไม่มีข้อบกพร่องหรือตำหนิที่มีผลเสียต่อการใช้งาน เช่น รอยขาด รอยแยก รู สีไม่สม่ำเสมอ ด่าง เปรอะเปื้อน

๔.๑.๒ ประเภททำจากเศษผ้า ต้องสะอาด เรียบร้อย มีความหนาที่เหมาะสมและสม่ำเสมอกันตลอดทั้งผืนการต่อเศษผ้าต้องเรียบร้อย ประณีต ลวดลายสวยงาม และต้องไม่มีข้อบกพร่องหรือตำหนิที่มีผลเสียต่อการใช้งาน เช่น รอยขาด รอยแยก รู สีไม่สม่ำเสมอ ด่าง เปรอะเปื้อน

การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

๔.๒ สิ่งแปลกปลอม (กรณีไส้ใยฝ้าย ไส้ใยไหม และไส้ใยสังเคราะห์)

ต้องไม่มีสิ่งแปลกปลอมหรือวัสดุที่ทำให้เกิดอันตรายขณะใช้งาน เช่น เข็ม เศษไม้

การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

๔.๒ การเย็บ

๔.๒.๑ ต้องเรียบร้อย ประณีต สวยงาม ฝีเข็มสม่ำเสมอทั้งด้านนอกและด้านในของผลิตภัณฑ์ กรณีเป็นปลอกเบาะนั่งถอดซักได้ฝีเข็มต้องไม่น้อยกว่า ๔๐ ฝีเข็มต่อความยาว ๑๐ เซนติเมตร และตะเข็บด้านในต้องเย็บพันริมผ้า (พ้ง) เพื่อกันการหลุดลุ่ย

๔.๒.๒ ริมผ้าต้องเรียบ แน่น ไม่ย้วยหรือหลุดลุ่ย กรณีเป็นปลอกเบาะนั่งถอดซักได้ การเย็บซิป กระดุม สายผูก หรือแบบมีลิ้น ต้องเรียบ ติดแน่น ไม่ย้วยหรือหลุดลุ่ย

๔.๒.๓ การเย็บหุ้มริมหรือกุ้น (ถ้ามี) ต้องเรียบร้อย ประณีต ฝีเข็มสม่ำเสมอทั้งด้านนอกและด้านในของผลิตภัณฑ์ และไม่น้อยกว่า ๓๒ ฝีเข็มต่อความยาว ๑๐ เซนติเมตร

๔.๒.๔ การติดซิป กระดุม หรือวัสดุอื่น (ถ้ามี) ต้องเรียบร้อย แน่น และไม่ย่น กรณีเป็นโลหะต้องไม่มีสนิม ไม่มีขอบคมและปลายแหลม

การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจและการวัด

๔.๓ การเปลี่ยนแปลงขนาดภายหลังการซักและทำให้แห้ง (กรณีปลอกเบาะนั่งถอดได้)

ต้องไม่เกินร้อยละ ๕

การทดสอบให้ปฏิบัติตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม วิธีทดสอบสิ่งทอเล่ม ๒๑ การเปลี่ยนแปลงขนาดภายหลังการซักและทำให้แห้ง มาตรฐานเลขที่ มอก.๑๒๑ เล่ม ๒๑ ซักโดยใช้เครื่องซักผ้าแบบ ก. (เครื่องซักผ้าแบบบรรจุด้านหน้า) เลขที่วิธีทดสอบเทียบเท่าการซักด้วยมือ และทำให้แห้งโดยวิธีถังหมุนระดับความร้อนปกติ

๔.๔ ความคงทนของสีต่อการซัก (ยกเว้นผ้าสีขาว สีธรรมชาติของเส้นใย และกรณีซักไม่ได้)
ต้องไม่น้อยกว่าเกรย์สเกลระดับ ๓ ทั้งการเปลี่ยนสีและการเปื้อนสี ยกเว้นกรณีย้อมสีธรรมชาติต้องไม่น้อยกว่าเกรย์สเกลระดับ ๒-๓ ทั้งการเปลี่ยนสีและการเปื้อนสี กรณีที่มีสีขาวหรือสีอ่อนและสีเข้มปนกัน สีเข้มต้องไม่ตกติดสีขาวหรือสีอ่อนให้เห็นอย่างชัดเจน
การทดสอบให้ปฏิบัติตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม วิธีทดสอบสิ่งทอเล่ม ๓ ความคงทนของสีต่อการซักด้วยสบู่หรือสบู่และโซดา มาตรฐานเลขที่ มอก.๑๒๑ เล่ม ๓ โดยใช้วิธีทดสอบ A(1)

๔.๕ ความคงทนของสีต่อการขัดถู เฉพาะสภาพแห้ง (ยกเว้นผ้าสีขาว ผ้าไหม และสีธรรมชาติของเส้นใย)
ต้องไม่น้อยกว่าเกรย์สเกลระดับ ๓ เฉพาะการเปื้อนสี ยกเว้นกรณีย้อมสีธรรมชาติต้องไม่น้อยกว่า เกรย์สเกลระดับ ๒-๓
การทดสอบให้ปฏิบัติตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม วิธีทดสอบสิ่งทอ เล่ม ๕ ความคงทนของสีต่อการขัดถู มาตรฐานเลขที่ มอก.๑๒๑ เล่ม ๕

๔.๖ การใช้งาน
ต้องสามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์ของการใช้งาน และไม่มีวัสดุที่อาจทำให้เกิดอันตรายขณะใช้งาน เช่น เข็ม เศษไม้
การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

๕. การบรรจุ

๕.๑ ให้บรรจุเบาะนั่งในบรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสม สะอาด แห้ง เรียบร้อย และสามารถป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับเบาะนั่งได้
การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

๖. เครื่องหมายและฉลาก

๖.๑ ที่ฉลากหรือบรรจุภัณฑ์เบาะนั่งทุกหน่วย อย่างน้อยต้องมีเลข อักษร หรือเครื่องหมายแจ้งรายละเอียดต่อไปนี้ให้เห็นได้ง่าย ชัดเจน

(๑) ชื่อผลิตภัณฑ์ (ตามชื่อ มผช.) หรือชื่อที่สื่อความหมายตามชื่อ มผช. เช่น เบาะนั่งผ้าฝ้าย เบาะนั่งผ้าไหม เบาะนั่งผ้าใยประดิษฐ์
(๒) ประเภท
(๓) วัสดุที่ใช้ทำไส้เบาะนั่ง เช่น ใยสังเคราะห์
(๔) ขนาดหรือมิติ (ถ้ามี) เป็นเซนติเมตรหรือนิ้ว
(๕) เดือน ปีที่ทำ
(๖) ประวัติผลิตภัณฑ์ (ถ้ามี)
(๗) ข้อแนะนำในการใช้และการดูแลรักษา
(๘) ชื่อผู้ทำ หรือสถานที่ทำ พร้อมสถานที่ตั้ง หรือเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียน

ในกรณีที่ใช้ภาษาต่างประเทศ ต้องมีความหมายตรงกับภาษาไทยที่กำหนดไว้ข้างต้น

๗. การชักตัวอย่างและเกณฑ์ตัดสิน

๗.๑ รุ่น ในที่นี้ หมายถึง เบาะนั่งประเภทเดียวกัน ทำจากวัสดุเดียวกัน โดยกรรมวิธีเดียวกัน ที่ทำหรือส่งมอบหรือซื้อขายในระยะเวลาเดียวกัน

๗.๒ การชักตัวอย่างและการยอมรับ ให้เป็นไปตามแผนการชักตัวอย่างที่กำหนดต่อไปนี้

๗.๒.๑ การชักตัวอย่างและการยอมรับ สำหรับการทดสอบการใช้งาน ลักษณะทั่วไป การเย็บ การบรรจุ และเครื่องหมายและฉลาก ให้ชักตัวอย่างโดยวิธีสุ่มจากรุ่นเดียวกัน จำนวน ๓ ตัวอย่าง เมื่อตรวจสอบแล้วทุกตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ ๔.๑ ข้อ ๔.๒ ข้อ ๔.๖ ข้อ ๕. และข้อ ๖. ทุกรายการ จึงจะถือว่าเบาะนั่งรุ่นนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

๗.๒.๒ การชักตัวอย่างและการยอมรับ สำหรับการทดสอบสิ่งแปลกปลอม (กรณีไส้ใยฝ้าย ไส้ใยไหม และไส้ใยสังเคราะห์) การเย็บ และการเปลี่ยนแปลงขนาดภายหลังการซักและทำให้แห้ง (กรณีปลอกเบาะนั่งถอดซักได้) ความคงทนของสีต่อการซัก (ยกเว้นผ้าสีขาว สีธรรมชาติของเส้นใย และกรณีซักไม่ได้) และความคงทนของสีต่อการขัดถู เฉพาะสภาพแห้ง (ยกเว้นผ้าสีขาว ผ้าไหม และสีธรรมชาติของเส้นใย) ให้ใช้ตัวอย่างที่ผ่านการทดสอบตามข้อ ๗.๒.๑ แล้ว จำนวน ๑ ถึง ๒ ตัวอย่าง เมื่อตรวจสอบแล้วทุกตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ ๔.๒ ข้อ ๔.๓ ถึงข้อ ๔.๖ ทุกรายการ จึงจะถือว่าเบาะที่นั่งรุ่นนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

๗.๓ เกณฑ์ตัดสิน

ตัวอย่างเบาะที่นั่งต้องเป็นไปตามข้อ ๗.๒.๑ และข้อ ๗.๒.๒ ทุกข้อ จึงจะถือว่าเบาะที่นั่งนั้นเป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้
